

Κ. Παλαμά

Έβγα

Έβγα... Τ' αδιέβρα έχα, όσα
όλον αίπαρό γεροβοζούν
μ' έρωλεμένα, χιμιά χιώσα
έίν έμορφιά σου δά σου πούνε.

Έβγα... Της νύχτας λό άφιρε
δά χιμιοσάιφε δά μαχιά σου,
λοίς στεναγμοίς μου δά σου γίρε
ναί δά σου ποίν έίν έμορφιά σου.

Έβγα... Κι' έίδις έρωλεμένα
δάρεθον τά σβένοντε μοροδά σου
τά νύματα λ' άγροσθαμένα
ναί δά σου ποίν έίν έμορφιά σου.

Έβγα... Τα πόδα ναί τά κρένα
έίδις δ' άκούζοντε μοροδά σου
χιμιά, δροσάβοχα μ' έμύνα

δι' ἃ σου εἰσὶν ἐν ἁμαρτίᾳ σου.

Ἔβρα... Καὶ μὴ εἰς ἰουδαϊσμοῦ
αἰγὰ-αἰγὰ δι' ἃ ἄρτι σου
εἰς ἡμετέρας τ' ἀνομιὰς
ἐν ἁμαρτίᾳ σου ἃ ἄρτι σου.

Κυριακός

Μάριος